

striktivt samt værende i strid med proportionalitetsprincippet.

I Danmark har man i mange år haft en praksis, som indebærer, at der kun måtte tilsættes vitaminer og mineraler, hvis der var et ernæringsmæssigt behov.

Det fremgår imidlertid af ovennævnte dom, at de nationale myndigheder skal tage stilling fra sag til sag, når en virksomhed ønsker at berige et produkt og vurdere, om tilsætningen er sundhedsmæssigt forsvarlig. Dommen statuerer, at Danmark er fuldt berettiget til at beskytte forbrugerne og i den forbindelse lægge vægt på forsigtighedsprincippet, men at dette kan ske med en anvendelse af en mindre restriktiv praksis og under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Af dommen fremgår det tillige, at princippet om det ernæringsmæssige behov kan indgå som et af flere kriterier i den samlede afvejning, men kriteriet kan således ikke udgøre en selvstændig begrundelse for et afslag.

Danmark har derfor været nødt til at foretage en vis opblødning af den danske praksis.

Der tegner sig således fremover følgende praksis for tilsætning af næringsstoffer:

For de næringsstoffer, hvor der foreligger en maksimal grænseværdi/et loft – som eksempelvis A- og D-vitamin, jern og folsyre – agter Fødevaredirektoratet at administrere tilladelserne efter budgetmetoden. Hensigten er så vidt muligt at reservere sådanne næringsstoffer til produktkategorier, som anses som velegnede kilder til at dække det ernæringsmæssige behov for de pågældende næringsstoffer. Dette vil indebære, at produkter som f.eks. læskedrikke, hvor indtaget er meget varierende, ikke vil kunne beriges med næringsstoffer, der har en øvre grænseværdi. Ministeriet vil altså benytte sig af de muligheder, som dommen giver for at inddrage andre aspekter end de rent sikkerhedsmæssige, dvs. aspekter såsom det ernæringsmæssige behov og forsigtighedsprincippet.

Når der imidlertid er tale om tilsætning af næringsstoffer, som ikke har nogen øvre grænse/et loft, foreligger der ikke toksikologiske problemer. Der vurderes til eksempel ikke at være toksikologiske problemer forbundet med at tilsætte C-vitamin eller visse B-vitaminer til fødevarer, selvom der ikke er et ernæringsmæssigt behov for tilsætningen.

Da Danmark ifølge dommen skal påvise en konkret sundhedsmæssig risiko fra sag til sag, er det derfor ministeriets opfattelse, at et forbud mod markedsføring af produkter tilsat disse vi-

taminer med al sandsynlighed vil blive underkendt i en eventuel retssag med henvisning til EU-domstolens dom mod Danmark af september 2003.

#### Spm. nr. S 4152

Til trafikministeren (2/6 04) af:

**Keld Albrechtsen (EL):**

»Vil ministeren i samarbejde med Folketingets Trafikudvalg og Bornholms regionråd udarbejde et fælles udspil til de svenske myndigheder vedrørende den fremtidige sikkerhedskontrol af passagerer og køretøjer, der benytter færgeruten mellem Rønne og Ystad, jf. svar på spørgsmål nr. S 3417?«

#### Svar (10/6 04)

**Trafikministeren (Flemming Hansen):**

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 3417 kan jeg oplyse, at der fortsat fra Søfartsstyrelsens og Trafikministeriets side arbejdes på en endelig afklaring af, hvorledes overfarten mellem Rønne og Ystad vil være omfattet af en aftale mellem nationale myndigheder om sikring af visse skibsrunder bl.a. til Sverige.

En aftale om de konkrete sikringstiltag, der er tilstrækkelige for overfarten mellem Rønne og Ystad, vil blive indgået mellem på den ene side de danske myndigheder, Søfartsstyrelsen og Kystdirektoratet, og på den anden side de svenske myndigheder ved Sjöfartsverket.

Omfanget af de konkrete sikringstiltag vil blive fastlagt på baggrund af en sårbarhedsvurdering af færgerne og de tilhørende havnefaciliteter og ske i dialog med overfarten.

#### Spm. nr. S 4153

Til miljøministeren (2/6 04) af:

**Keld Albrechtsen (EL):**

»Vil ministeren oplyse, hvordan danske myndigheder reagerede over for MS Prinsesse Ragnhild, da der i begyndelsen af marts 1999 blev observeret en plet med olieblandet spildevand i